

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 1194 van 13 augustus 2007
in de zaak 10302/IIde kamer

In zake: ABBAS Tarrar Ghulam
Gekozen woonplaats: Tervuursesteenweg 300
4820 Steenokkerzeel

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER, WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Tarrar Ghulam ABBAS, van Pakistaanse nationaliteit, op 9 juni 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 8 juni 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. THEEUWS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

Hoewel artikel 39/18, 1e lid Vr. W. in zeer algemene termen is gesteld, betekent zij niet dat de partijen een volledige taalvrijheid genieten. Immers, uit de parlementaire stukken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever was dat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116*)

Voornoemd artikel dient bijgevolg naar analogie met artikel 66, 1e lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van state gelezen te worden in het licht van artikel 30 G.W. Gevolg hiervan is dat de taalvrijheid voor de Raad zich beperkt tot de in België

officieel gesproken talen: Nederlands, Frans en Duits (T. DE PELSMAEKER, L. DERIDDER, F. JUDO, J. PROOT en F. VANDENDRIESSCHE, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Brugge, dieKeure, 2004, randnr. 958; X, *Les Nouvelles v° Droit Administratif*, Brussel, Larcier, randnr. 2232, 730). Op deze regel wordt alleen een uitzondering gemaakt wanneer een bepaling die in België bindende kracht heeft bepaalde personen machtigt om een vreemde taal te gebruiken voor geschillen over welbepaalde aangelegenheden. (RvSt. nr. 23.047, 18 maart 1983).

Het verzoekschrift werd ingediend in een vreemde (vermoedelijk de Pakistaanse) taal.

Eenzijds is dit geen in België officieel gesproken taal en anderzijds kan verzoekende partij zich niet beroepen op een tekst die in België bindende kracht heeft en op grond waarvan zij zich tot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou mogen wenden door middel van een in dergelijke taal geredigeerd verzoekschrift. Het in die taal gesteld verzoekschrift is dan ook onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend en zeven door:

dhr. M. MILOJKOWIC,   wnd. kamervoorzitter, wnd. voorzitter,
   rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BAEKELANDT,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BAEKELANDT.

M. MILOJKOWIC.